FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN

fremsat den 12. december 1985 *

Høje Domstol.

Disse seks forenede sager er alle blevet forelagt Domstolen med henblik på en præjudiciel afgørelse af tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon. Fire af sagerne (sagerne 271/84, Chiron, 272/84, Perouse, 274/84, Jaud, og 6/85, Byrotheau) er straffesager, hvori der er rejst tiltale for overtrædelse af de franske arrêtés ministériels nr. 82-12 og 82-13/A om fastsættelse af en mindstepris for detailsalg af benzin. De samme bestemmelser var genstand for sag 231/83, Cullet, hvori Domstolen afsagde dom den 29. januar 1985, og sag 11/84, Gratiot, hvori Domstolen afsagde dom den 25. september 1985. De to andre sager (273/84, Jaud og Prouteau, og 7/85, Vincendeau) er straffesager, hvori der er rejst tiltale for overtrædelse af den senere arrêté ministériel nr. 83-58/A, der ligeledes vedrører fastsættelse af en mindstepris for detailsalg af benzin, , og som var genstand for sagerne 114-115/84, Piszko, 201/84, Gontier, og 202/84, Girault, hvori Domstolen også afsagde dom den 25. september 1985.

Det fremgår af dommene i disse sager, at forskellen med hensyn til de nationale bestemmelser, tiltalerne er rejst på grundlag af, ikke i henseende til fællesskabsretten medfører, at der foreligger andre problemer end dem, der allerede er blevet afklaret ved dommen i Cullet-sagen.

I alle de foreliggende sager er Domstolen blevet anmodet om at afgøre de samme to spørgsmål, nemlig følgende:

1) Skal artikel 3, litra f), og artikel 5 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab fortolkes således, at de forbyder en medlemsstat ved lov eller administrative bestemmelser at indføre mindstepriser for salg af superbenzin og normalbenzin?

2) Kan fastsættelsen af sådanne mindstepriser udgøre en kvantitativ indførselsrestriktion eller en foranstaltning med tilsvarende virkning i henhold til traktatens artikel 30?

Disse spørgsmål svarer ganske til de spørgsmål, der var forelagt Domstolen i sag 11/84, Gratiot. De skriftlige indlæg, der er blevet indgivet for Domstolen i de foreliggende sager, indeholder intet nyt i forhold til indlæggene i de tidligere sager, og under den mundtlige forhandling har parterne ikke givet møde, ligesom Kommissionen over for Domstolen blot har henvist til dennes tidligere afgørelse.

* Oversat fra engelsk.

Jeg skal herefter foreslå, at spørgsmålene i de foreliggende sager besvares på samme måde og på grundlag af de samme præmisser som spørgsmålene i Gratiot-sagen, dvs. på følgende måde:

1) EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer.

2) En sådan ordning er i strid med traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.

Det var naturligvis fuldt ud berettiget, at spørgsmålene i de foreliggende sager oprindelig blev forelagt Domstolen. Jeg må imidlertid beklage, at den nationale retsinstans efter at have fået meddelelse om, hvorledes netop disse spørgsmål endeligt skulle besvares — hvilket som nævnt skete i forbindelse med Gratiot-sagen — på grund af bestemmelser i national lov ikke fandt det muligt at trække anmodningerne tilbage. Af hensyn til lignende tilfælde i fremtiden bør det fastslås, at der ikke for Domstolen er noget til hinder for, at den nationale retsinstans trækker sin anmodning tilbage. Når nøjagtig de samme spørgsmål, som en anmodning vedrører, er blevet besvaret ved en dom, der afsiges efter anmodningens fremsættelse, må det være åbenbart, at det ville være ønskeligt, om denne blev trukket tilbage.